

Добрият поглед

Размишление.

Тема за следния път: „Отличителните чърти на кротостта и въздържанието.“

Казват за някого, че има силен поглед. — Какво се подразбира под силен поглед? — Тази дума има двойко значение. От една страна, означава, че този човек вижда надалеч. От друга страна, се разбира, че погледът му влияе върху човека. Казват за някого, че има красив поглед. Това значи, че вижда красивата страна на нещата; същевременно, той различава добре красивото от грозното. В красотата влиза хармонията. Това е външната страна на красотата. Най-после, има и добър поглед. Той подразбира вътрешното съдържание. Значи, добрият поглед вижда не само надалеч, не само красивата страна на нещата, но прониква и във вътрешното съдържание на живота.

Сега ще ви дам едно практическо правило, как да развивате погледа си. То е следното: Да имате ясна представа за идеите, които проникват във вашия ум. За да имаш силен поглед, трябва да владееш не само едно нещо, но много неща; не само в даден случай, но всякога. не само на близко разстояние, но и надалеч,

да обхващаш голямо пространство. Силният човек разбира нещата и решава задачите си правилно. Силният поглед вижда надалеч, до Черни връх, както бинокълът. Днес хората си служат с бинокъл. И това не е лошо, но ще започнат да вярват на него повече, отколкото на очите си. Щом не вярват на очите си, те постепенно отслабват.

И тъй, който има силен поглед, желае да има и добър поглед. Същевременно, той иска хората да харесват погледа му, да кажат, че има добър поглед. — Това зависи отчасти от добрата воля на хората. Ако ти оценяваш своя поглед, и другите ще го оценят; ако ти не го оценяваш, и те няма да го оценят. Изобщо, това, което сам човек оценява, и другите ще го оценят. — Защо умира човек? — Защото не цени живота си. — Защо живее? — Защото цени живота си. Като умре някой, вие казвате: Такава е Божията воля. — Право ли е това заключение? Ако един извор пресъхва, Божията воля ли е това? Може ли Бог, Който е създал слънцето да грее, един ден да каже, че слънцето не трябва да изгрява? И слънцето може да престане да изгрява, но когато се умори. То ще подаде заявление за освобождаване от служба и на негово място веднага ще дойде ново слънце. За момент, докато се сменят тия слънца, може да настъпи известна тъмнина, но тя скоро ще се смени със светлина. Такова нещо става и в човешкото съзнание. Когато слънцето на вашето съзнание се смени

с друго, само за момент настава тъмнина, която отново се сменя със светлина. Ставаш сутрин от сън, добре разположен, щастлив, мислиш, че си разрешил всичките си задачи. На другата сутрин, обаче, ставаш неразположен, мрачен, някой ти отнел щастието. Светлината ти се превърнала на тъмнина. Тази смяна на състоянието е много естествена. Ти си бил разположен, защото си възприел една велика идея в себе си и си я разрешил. Това веднага се съобщава на небето, и всички същества оттам слизат на земята да те видят, да разберат, как си решил въпроса. Този те погледне, онзи те погледне, докато отнемат идеята ти. Ти оставаш празен, обезсърчен и нещастен.

Представете си, че имате необикновено красива дъщеря. Всички я гледат, радват ѝ се. Тя получава покана от странство да се яви на общоевропейския конкурс, дето ще се състезава по красота. Тя заминава в странство, обикаля цяла Европа и Америка. Близките и пишат писма, викат я по-скоро да се върне. Майката скърби за нея, очаква я да си дойде. Къщата и е тъмна, мрачна без нея. Най-после тя телеграфира на майка си, че се връща в България. Щом дойде, къщата се изпълва със светлина. Следователно, когато човек изгуби своята велика идея, в съзнанието му настава мрак. Върне ли се идеята му, мракът изчезва, и светлината отново го озарява.

Сънуваш хубав, красив сън. Казваш си: Като стана сутринта, ще си го запиша. Докато

го сънуваш, мислиш, че можеш да го възстановиш с най-големи подробности. Щом се събудил, виждаш, че си се лъгал. Искаш да си го спомниш, не можеш. Напрягаш мисълта си, съсредоточаваш се, нищо не помниш. Ето защо, дали си сънувал нещо, дали те е посетила една идея, веднага си записвай. Стани от леглото, прекъсни съня си, но го запиши. Никога не отлагай. Каквото става с човека на сън, това става и в ежедневния му живот. Посети ви щастието, и вие се забравяте, мислите, че то никога няма да ви напусне. Не е така. Опиши състоянието, което преживяваш. Опиши всичко, което щастието ти донесло. След малко, щастието те напуска, и ти оставаш в тъмнина. Опиши и това състояние. В първия случай мислите, че сте богати, мощни, че всичко знаете и можете да направите, каквото пожелаете. Всички искат да ги посетите, пишат ви писма, обичат ви. Ако отложите да ги посетите, да им дадете нещо, губите щастието си. То е мимолетно. Щом го изгубите, вие изпадате в безсилие, в тъмнина. Чувствувате се като птичка без крила, като човек без мисъл и чувство. Казвате: Празен съм, гладен съм. — Обикни глада, както обичаш изобилието. Ако не обичаш еднакво глада и изобилието, ти нямаш правилно отношение към живота. Радвай се, че си гладувал един ден, а да ядеш по-сладко на другия ден. Който е гладувал три деня, яде по-сладко от оня, който никак не е гладувал, или е гладувал само един ден. Колкото повече гладуваш, толкова по-ща-

стлив ще бъдеш, когато ядеш. Щастисто на човъка се определя от противоречията и мъчнотните, през които минава. Колкото по-големи противоречия имаш, толкова по-голяма светлина ще придобиеш. Невъзможно е да минеш през малки противоречия и да придобиеш голяма светлина. Малките противоречия произвеждат малка светлина, а големите противоречия — голяма. Един ден нещастие, един ден щастие; десет деня нещастие, десет деня щастие. Знай, че когато ти си нещастен, друг някой е щастлив; когато ти си щастлив, друг е нещастен. Това е закон. Ако разбираш този закон, ти си щастлив; ако не го разбираш, ти си нещастен.

Да се върнем към силния и добрия поглед. Той има отношение към силната и разумна воля. Не можеш да имаш силен и добър поглед, ако нямаш силна воля. Не можеш да имаш силна воля, ако дядо ти и баба ти, както и граждо ти и прабаба ти не са работили в миналото върху волята. Ако те не са имали силна воля, и ти не можеш да бъдеш твърд и смел. Ако те не са работили върху щедростта, върху кротостта и въздържанието, и ти не можеш да бъдеш кротък, щедър и въздържан. Лесно е да се каже, че си създаден по образ и подобие на Бога. Питам: Носиш ли качествата на Бога в себе си? Ако ги носиш, наистина си излязъл от Бога. Ако не ги носиш, и да си излязъл някога от Бога, много си се отдалечил от Него. Казваш: Слаб човек съм, не мога да се сравнявам с богатството на Бога, не мога да бъда

щедър. Така не се говори. Ти не можеш да се сравняваш с Бога, но ще дадеш път на възможностите, които са вложени в тебе, да ги проявиш. Бог е създал света, цялата вселена. Ти не можеш да направиш същото. Цялото пространство е заето вече. То е изпълнено с делата на Господа, но ти можеш да вземеш участие във вселената. Ти можеш да вземеш дял в Божието дело. Подай заявление до Господа, да ти даде, например, една месечина да я управляваш. Той е богат, щедър, веднага ще отговори на молбата ти. Ще ти даде една месечинка, и ти ще станеш собственик, — Може ли човек да управлява месечината? — Във въображението всичко може. — Какъв смисъл има да си въобразявам недействителни неща? — И в това има смисъл. Като развиваш въображението си, ти ставаш носител на идеите. Казва се, че въображението е майка на идеите. Така ти развиваш и ума си.

Питам: Можеш ли да усетиш сладостта на захарта, ако нямаш захар в устата си? Можеш да си въобразяваш, че ти е сладко, но истинската сладост е друго нещо. Туряш една бучка захар в устата си — това е реалността. Ако си въобразяваш, че си турил захар в устата си, твоето твърдение, че ти е сладко, е въображаемо. Ако никога не си видял захар и не си я вкусил, как ще си въобразиш, че е сладка? Можеш ли да бъдеш добър, ако никога не си вкусвал доброто? Може ли да бъдеш лош, ако никога не си вкусвал злото? Представи си че

облечеш бяла, копринена дреха, полята с мед. Дето минеш, по тебе ще се налепват мухи, пчели, хора, всички искат да опитат твоята сладина. Казват: Добър човек е този. — Докога ще се лепят по него? — Докато има мед. Ако си облечен с черна дреха, полята с хинин, всички ще бягат от тебе, ще казват, че си лош човек. — Докога ще бъдеш лош? — Докато имаш горчевина в себе си. Значи, сладък ли е оня, на когото дрехата е полята с мед? — Дрехата му е сладка, а не той. — Горчив ли е оня, на когото дрехата е полята с хинин? — Дрехата му е горчива, а не той. Казваш: Лош човек съм станал. — Облечен си с черна дреха, полята с горчива течност. — Добър съм. — Облечен си с бяла дреха, полята със сладка течност. — Дрехата, обувките, шапката ти могат да бъдат такива или онакива, но това не си ти. — Обеднях, оголях. — Благодарни на Бога, че те е разтоварил. Ако си богат, благодари, че си натоварен. Изобщо, когато се разтоварват, хората страдат; когато се товарят, те се радват. В животните е точно обратно: Когато ги товарят, те пъшкат; когато ги разтоварват, скачат и се радват. Всички състояния, приятни и неприятни, които човек преживява, често са резултат на неразбиране живота на съзнанието.

И тъй, епохата през която сегашните хора минават, изисква разбиране. Казват на някого: Пази нервната си система, не избухвай, че се дразни. — Какво трябва да направи, за да не се нервира? Човек е нервен, неспокоен,

когато го боли нещо, когато страда. Имаш един малък цирей, който те безпокои. Вземи една нагорещена игла, пробий цирея, изчисти мястото, намажи го с дървено масло и го превържи. Болката веднага ще престане и ще се успокоиш. Ако неразположението ти се дължи на главоболие, прекарай всичките си пръсти над челото си, като започнеш от палеца и свършиш с малкия си пръст. Обаче, трябва да знаеш, как да прекараш пръстите си над челото, главно над болното място. Силна, изпълнителна воля се иска за това.

Сега, като говоря за волята, имам пред вид оная силна, езекутивна воля, която пред нищо не отстъпва. Например, дадеш обещание да отидеш някъде; трябва да изпълниш обещанието си, да отидеш точно на време. За да не забравиш, хвани горната фаланга на палеца на лявата си ръка и кажи: Помни, че утре сутринта трябва да стана рано, да отида там, дето съм обещал. Ще ме събудиш рано, да не закъснея. После хвани горната фаланга на десния палец и кажи същото. Най-после кажи и на себе си, че си обещал да отидеш някъде. Ти не правиш това и забравяш обещанието си, а после казваш, че си имал гости, или че те болял корем, че не си бил разположен и т. н. Дадеш ли обещание да отидеш някъде, гръм и светкавици да има, трябва да отидеш. Че те болял корема, това не те извинява. Може би, коремът те боли, именно, за да отидеш при онзи богат човек, на когото си обещал да свършиш

една работа. Като свършиш работата му, той ще те възнагради добре. Тогава ще има и за тебе, и за корема. Хората са привикнали да гледат на всяко препятствие, като на нещо отрицателно. Боли те корем, няма да отидеш, дето си обещал. Не е така. И да те боли коремът, ще изпълниш обещанието си.

Препятствията в живота не са нищо друго, освен възможности за постигане на нещо. Щом срещнеш едно препятствие, ще търсиш начин да се справиш с него. Не търси да минеш по специален път. Знай, че препятствието е център. Щом се патъкнеш на този център, отвсякъде можеш да минеш. Който не разбира това, ще обикаля препятствието и ще се мъчи да мине през специално място. Ти си неразположен нещо, страх те е. От какво те е страх? Държал си някъде реч, която не е произвела това впечатление, което си очаквал. Според тебе, добре си наредил речта си, добре си я изказал, публиката те слушала внимателно. Като си свършил речта, никой не ти благодарил, не изказал впечатлението си. Ти се чудиш, защо никой не те поздравява за хубавата реч. Има нещо, което препятствува на публиката да се изкаже. Това се дължи на една магическа дума, която, по невнимание, си изпуснал. Коя е тази дума?

Сега ще направя две упражнения: допирам малкия пръст и на двете ръце до палеца, после безименния пръст до палеца, средния пръст до палеца и показалеца до палеца. Правя упражненията едновременно с двете ръце.

Второ упражнение: Допирам палците на двете ръце един до друг; после, показалците, средните пръсти, безименните и малките. След това казвам на палеца: Днес ти не направи нещата, както трябва. Не се разпореди добре. На показалеца казвам: С твоето желание да управляваш, ти прогони всички хора. На средния пръст казвам: С голямата си философия, ги обърка работата. Ако си неразположен след речта, която си държал, пипни всичките си пръсти на лявата ръка, един по един, с пръстите на дясната си ръка. Пипайте всеки пръст от основата му до върха. Съберете пръстите на лявата си ръка в едно, също и пръстите на дясната ръка. Изнесете ръцете си напред, успоредно и допрете ги с дланите им. Направете това упражнение три пъти. Когато сте неразположени, правете това упражнение, да видите, какъв резултат ще имате. Има един закон, който гласи: всяко разумно движение води към разумен резултат. При всяко упражнение, съзнанието трябва да взема живо участие. Само така, човек може да бъде щастлив. С кой крак ще тръгнеш, с левия или с десния, това се отразява върху живота ти. От това зависи твоето щастие или нещастие.

Помни: Всяко твое разумно движение прави някого щастлив. Някога ти трябва да излезеш от дома си, но не ти се ходи, отлагаш за друг път. — Не, ще излезеш! От твоето разумно движение зависи щастието на някой студент. Той ще свърши добре университета. Ако се откажеш

да излезеш, ти препятствуваши на неговата работа. Казваш: не ми се ходи, не искам да скитам из града. — Това не е скитане, а работа. От тебе зависи неговото бъдеще. Всяко движение — разумно, или неразумно, всяка мисъл — положителна, или отрицателна, влиза в економията на природата. В този смисъл, и доброто, и злото са на място. В природата няма глупави, няма празни работи. За едно нещо е глупаво, за друго — не е; за обществото нещо е неразумно, за Битието не е. Всяко нещо в природата е Божествено. Щом гледаш на нещата така, ще знаеш, че Бог управлява света. Разумният човек във всичко вижда проява на Божественото: в хвъркането на мухата, в пъленето на мравката, в хвърченето на птиците. Достатъчно е да види, как хвърчи една птичка, за да се насърчи. В поникването на цветята и в цъвтене-то им, поетът вижда нещо велико, мощно и красиво. Гледаш, как малкият стрък пробива коравата земя и подава връхчето си. След време се явява цвят, който разнася своето благоухание. Цветето казва на поета: Както аз преодолях мъчнотиите на живота, така и ти ще се справиш със страданията си. Търпение е нужно на човека. Ще дойде ден, когато неговото съзнание ще се свърже със съзнанието на Оня, Който управлява целия козмос.

Т. м.

з

25. Лекция от Учителя, държана на 8 април, 1932 г. София. — Изгрев.